

Dcera Dana (D)

Syn Petr (P)

Maminka

Anděl

Babička

Josef

Maria

Hostinský

Pastýři

Tři králové

Dcera sedí u počítače, nebo kouká do mobilu, nebo tabletu.

Maminka přijde domů, dcera si jí po chvíli všimne.

D: „Jé, mami, ty jsi už doma?“

M: „To je dost, že sis mě všimla. Ahoj. Jak bylo dnes ve škole?“

D: „Mami, víš že, (doplnit něco podle zájmu dětí, hokejisti, písnička apod.)

M: „No, mě spíš zajímá, jestli sis už opravila známku z matiky a umíš slovíčka z angličtiny.“

D: „Zadrž, to bych ani dneska všechno nestihla, matiku dneska nemáme a místo angličtiny jsme měli něco jiného.“

M: „No, pak máte něco umět. Petr už je doma?“

D: „Ještě ne, aspoň je tu klid.“

M: „Máš nějaké úkoly, nebo se něco učit?“

D: „Dnes naštěstí ne. A všechno umím.“

M: „To je prima. Aspoň mi pomůžeš. Musíme uklidit stěnu v obýváku a pak bychom ještě mohli ozdobit perníčky.“

Dcera se chce nenápadně ztratit.

D: „No, ještě jsme si vzpomněla, že musím ...“

M: „Kam jdeš, jen tu zůstaň.“

Vtom přichází bratr s mobilem u ucha a říká do něj: „Tak jo, za hodinu budu u tebe.“

Pak teprve pozdraví.

P: „Ahoj mami, ahoj ségra.“

D: „Vidíš, Petr ti pomůže, pořád říká, jak je výbornej.“

P: „Ale dneska jsme ještě chtěli s Honzou skládat ten nový model letadla.“

M: „Petře, prosím, dneska mi oba dva pomozte, vždyť toho zase po vás tak moc nechci.“

Dcera i syn se každý z jedné strany k ní přivine:

Děti: „Však spolu to uklidíme rychle a zdobit perníčky bude zábava.“

Petr odběhne a za chvíli se vrací s nějakými věcmi v ruce. Maminka to bere, umývá, sestra utírá.

Dcera se po chvíli ptá:

D: „Mami, jak je tatínkovi?“

M: „To víš, v nemocnici se mu po nás stýská. Vrátil by se rád domů hned, byl s námi a chodil do práce.“

P: „A ví už doktoři přesně, co mu je?“

M: „To ještě ne, ale lehké to nebude, ani pro něj, ani pro nás.“ *Přitom si jakoby setře slzu z očí.*

D: „A pustí ho na Vánoce?“

M: „ To ještě nevíme.“

Rozkládají perníčky a začínají zdobit.

P: „Představte si, dneska byla u nás nějaká paní a povídala o Vánocích. Ale vyšlo nám to místo češtiny a tak to bylo dobré.“

D: „U nás taky byla, říkala nám o Bohu a o Ježíši a o tom, že přišel na svět, aby ukázal, že Bůh má lidi rád a chce jim pomáhat.“

M: „Hm, jenže, co vlastně mohla povídat, když umírají rodiče dětem a malé děti a jsou vraždy a války ...“

P: „O tom asi taky něco říkala.“

D: „U nás se jí ještě na to někdo ptal. Když Ježíš vyrostl, ukazoval lidem lásku tím, že uzdravoval, třeba ochrnuté, malomocné, hluchoněmé. I když sám nikomu neublížil, přesto ho lidé ukřižovali.“

P: „Prej ale třetí den vstal z mrtvých. A to přeci nejde.“

D: „Jenže Ježíš přišel jako Bůh. A to by pak šlo.“

P: „No, nevím, ale tatku by uzdravit mohl.“

D: „Povídala učitelka, že se lidé k Bohu modlí.“

M: „Já tomu stejně nevěřím.“ *Domalují poslední perníček. Maminka jim poděkuje.*

M: „Děkuji vám, moc jste mi pomohli.“

Než děti odejdou do svého pokoje, maminka jim řekne...

M: „Zítřa odpoledne, asi po druhé hodině, přijde babička, kdybych ještě nebyla doma, tak jí dejte ten rum, co jsem jí koupila.“

Druhý den, je doma jen Dana, když přijde babička:

D: „Ahoj babi, tos hodná, že jsi přišla.“

B: „Ahoj, maminka není doma?“

D: „Ne, ale tady ti něco posílá a mám ti vyřídit, že ti nějaké cukroví uděláme a že ti zavolá kvůli Štědrému dni.“

B: „Počkej, na mě musíš pomalu.“

Dana vyndá rum. Babička jí ho rychle vezme z ruky.

B: „To je moc dobrý do čaje i do kafe.“

Dana výhruzně řekne: „Teda, babi!“

B: „Taky do cukroví, samozřejmě.“

D: „Babi, zahrajeme si něco?“

B: „No, ale něco jednoduchého, třeba na š... .“

D: „Na školu?, tak to radši nic. Teď je přeci plno pěkných her, třeba Bang.“

B: „Jen jestli ho nehrajete při hodinách. A dej mi s tím pokoj, tam je samej lupič, bandita a střílení. Ale „Člověče, nezlob se“ bychom si zahrát mohly, ne?“

Dana rezignovaně: „Tak jo, no.“

Začnou hrát, ale Dana hraje zamyšleně a plete se v počítání.

B: „Kdybych nevěděla, že normálně nepodvádíš, tak bych ani dál nehrála. Na co myslíš?“

D: „Víš babi, včera byla ve škole paní a povídala nám o Vánocích a o Bohu. Ty máš plno knížek, nenašla bys někde příběh o Ježíšově narození?“

Babička se zvedne a za chvíli se vrátí s dětskou Biblí.

B: „Tu jsem od někoho dostala. Tak si to spolu přečteme.“

Babička nalistuje a začne číst. Ve čtení se můžou střídat s vnučkou. Než začnou číst, přijde Petr. Můžou se střídat všichni tři.

P: „Ahoj babi a čau Dano. Co to máte? Bible pro děti a mládež? Tedy, ségra, tebe to ale vzalo. A vy si budete číst? Můžu se k vám přidat?“

Ostatní děti pantomimicky a v souladu se čtením hrají, to co, oni čtou. (Nebo lze připravit tak, že i ostatní děti budou hrát slovem.)

Babička s dětmi se přemístí stranou, zatím se to připraví na vánoční příběh, během příprav může hrát flétna či něco na klávesy a někdo přečte zvěstování Panně Marii, pak teprve začnou děti hrát.

B: „Pěkný příběh, již dlouho jsem si ho nepřipomněla.“

D: „Mně se taky líbil. Pro tu Marii to ale muselo být těžké. Ještě, že jim aspoň někdo pomohl, to já bych jim pomohla hned, i kdybych je měla vzít do svého pokoje. A taky bych chtěla vidět anděla.“

P: „To já, kdyby se tu anděl objevil, tak bych se ho nelekl.“

V tom se objeví anděl a leknou se ho všichni, Petr dokonce nenápadně zalezl za babičku. Anděl jemně štouchne do Petra.

A: „Jen se neschovávej a pořádně si mě prohlédni.“ *Zatočí se dokola a ukloní se.*

A: „Posílám vám nebeské pozdravy.“ *Může něco rozhodit, květy, ... a promluví směrem k Petrovi:*

A: „Tak jste mě chtěli vidět, možná ze zvědavosti, ale hlavně proto, že chcete vědět, co znamenají ta slova, co povídal tenkrát anděl pastýřům.“

P: „Já totiž, my bysme, mně by zajímalo, ...“

D: „Chtěli bychom vědět, jestli můžete uzdravit našeho tatínka.“

A: „Já ne, ale v Ježíšovi přišel Bůh na svět, aby ukázal, že vás má Bůh rád. Ježíš za svého života uzdravoval a uzdravuje i dnes, i když ho vy lidé nevidíte. A nejen to. Ale

také nemocného člověka uzdravit nemusí. Proč tomu tak je, nevíme ani my andělé a že toho víme hodně. Ale určitě dá Bůh tatínkovi, mamince, vám i všem ostatním sílu a radost i v těžké nemoci. Víte, děti, co je důležité?”

Děti: „Ne.“

A: „No přeci, že se máte opravdově rádi a přemýšlíte o životě i o smrti.“

B: „Ale každý chce být zdravý a dlouho žít.“

A: „Ano, to vy lidé chcete, ale zdraví není nejvíc. Víc je láska a odpuštění. A tak si nadále prokazujte lásku sobě navzájem i ve škole a v práci a všude. A věřte, že se jednou vše s Boží pomocí v dobré obrátí.“

Každého pohladí, nebo dá křížek na čelo. Zamává všem dokola.

A: „Tady máte zase něco na rozloučenou, a abyste na mě nezapomněli.“

Anděl rozhodí do hlediště třeba čokoládové peníze a zmizí.

Děti se rozloučí s babičkou.

Děti: „Babi, moc děkujeme. Uvidíme se asi až na Štědrý den.“

B: „Děti, pamatujete na to, co jste tu zažili a potěšte maminku a pozdravujte ji.“

Děti se vrátí domů a říkají jeden přes druhého:

Děti: „Mami, mami, babička nám četla příběh o narození Ježíše a objevil se tam anděl a řekl nám, abychom se nebáli a věřili.“

Najednou se opět objeví tichá vánoční scéna (Maria, Josef s jesličkami, pastýři atd.), může zaznít melodie „Narodil se Kristu Pán“ (než se opět připraví), i s andělem.

Anděl jim zamává, maminka mu po chvíli taky zamává.

Maminka si přivine děti blíž k sobě a povídá:

M: „Kéž byste měli pravdu a mohla jsem tomu věřit i já. Ale mám pro vás aspoň malou radostnou zprávu, tatínek bude na Vánoce s námi doma.“